

15.11.2012

A7-0290/9

Poprawka 9
Gabriel Mato Adrover
w imieniu grupy PPE

Sprawozdanie
Isabella Lövin
Zewnętrzny wymiar wspólnej polityki rybołówstwa
COM(2011)0424 – 2011/2318(INI)

A7-0290/2012

Projekt rezolucji (art. 157 ust. 4 Regulaminu) w celu zastąpienia projektu rezolucji nielegislacyjnej A7-0290/2012]

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa („komunikat”) (COM(2011)0424),
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. (UNCLOS),
- uwzględniając porozumienie z 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz do zarządzania nimi,
- uwzględniając Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) przyjęty na konferencji FAO w październiku 1995 r. (kodeks),
- uwzględniając Konwencję o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska przyjętą w czerwcu 1998 r. w Aarhus,
- uwzględniając międzynarodowy plan działania FAO na rzecz zarządzania zdolnościami połowowymi, zatwierdzony przez Radę FAO w listopadzie 2000 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa w sprawie stanu rybołówstwa i akwakultury na świecie z 2010 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania („rozporządzenie

AM\919578PL.doc

PE493.690v01-00

w sprawie połowów NNN¹) oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty („rozporządzenie w sprawie upoważnień do połowów”)²,

- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa („rozporządzenia podstawowego”) (COM(2011)0425),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie zwalczania nielegalnego rybołówstwa na świecie – rola UE³,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie zielonej księgi Komisji dotyczącej przyszłości wspólnej polityki rybołówstwa⁴,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2010 r. w sprawie systemu przywozu produktów rybołówstwa i akwakultury do Unii Europejskiej w perspektywie reformy wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb)⁵,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie umowy o partnerstwie w sprawie połowów między UE i Mauretanią⁶,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie przyszłego Protokołu między Unią Europejską a Królestwem Maroka ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Maroka⁷,
  - uwzględniając konkluzje przyjęte przez Radę ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 19 i 20 marca 2012 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru WPRyb,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0290/2012),
- A. mając na uwadze, że dwie trzecie światowych oceanów leży poza jurysdykcją krajową, gdzie wszelkie kompleksowe i szczegółowe systemy prawne zarządzania łowiskami muszą się opierać na Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r. oraz na odnośnych przepisach prawnych; mając na uwadze, że zrównoważone zarządzanie łowiskami ma strategiczne znaczenie dla społeczności przybrzeżnych zależnych od rybołówstwa oraz dla bezpieczeństwa żywnościowego;

¹ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

² Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0516.

⁴ Dz.U. C 348 E z 21.12.2010, s. 15.

⁵ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 119.

⁶ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0232.

⁷ Teksty przyjęte: Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0573.

- B. mając na uwadze, że zgodnie z najnowszą oceną przeprowadzoną przez FAO 85% nielicznych światowych stad ryb, dla których dostępne są informacje, określa się jako w pełni wyeksploatowane lub nadmiernie eksploatowane oraz że raport FAO z 2010 roku wskazuje jednak na postęp na całym świecie pod względem odzyskiwania zasobów nadmiernie eksploatowanych i regeneracji ekosystemów morskich dzięki wdrożeniu dobrych praktyk zarządzania;
- C. mając na uwadze, że UE jest jednym z głównych podmiotów poławiających, który jest trwale obecny i prowadzi istotną działalność na wszystkich oceanach świata dzięki połączeniu działalności floty, inwestycji obywateli UE, dwustronnych umów w sprawie połowów oraz udziału we wszystkich istotnych regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa przy równoczesnym rozpowszechnianiu dobrych praktyk i poszanowania praw człowieka;
- D. mając na uwadze, że UE jest jednym z najważniejszych rynków produktów rybołówstwa i największym światowym importerem tych produktów oraz że konsumuje się w niej 11% światowej produkcji ryb pod względem ilości, zaś przywóz do UE obejmuje 24% produktów rybołówstwa pod względem wartości, a także iż w Unii Europejskiej dokonuje się jedynie 8% połowów światowych (2% biorąc pod uwagę wody otwarte);
- E. mając na uwadze, że kwoty określone w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa opierały się przede wszystkim na połowach historycznych, co skutkowało preferencyjnym dostępem krajów rozwiniętych do światowych stad ryb; mając na uwadze, że przy określaniu tych kwot należy wziąć pod uwagę połowy w rozwijających się krajach przybrzeżnych, które przez pokolenia były uzależnione od sąsiednich zasobów rybnych, a UE musi uznać ten fakt;
- F. mając na uwadze, że UE musi dążyć do spójności polityki na rzecz rozwoju na podstawie art. 208 ust. 1 TFUE, zgodnie z którym przy „realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”;
- G. mając na uwadze, że w stosunkach z państwami trzecimi UE musi w równym stopniu stosować w sposób spójny i skoordynowany wszystkie swoje strategie polityczne, obejmujące rybołówstwo, zdrowie, handel, zatrudnienie, środowisko, cele wspólnej polityki zagranicznej oraz realizację strategii „Europa 2020”;
- H. mając na uwadze, że w celu zapewnienia zrównoważonego rybołówstwa często istnieje potrzeba zdobycia większej ilości danych dotyczących stad ryb poławianych w UE lub przeznaczonych na rynek UE, uwzględniających ich status, a także potrzeba zapewnienia dostępu do informacji na temat całkowitej ilości ryb odłowionych przez floty lokalne i inne floty państw trzecich;
- I. mając na uwadze, że należałoby dysponować rygorystycznymi badaniami naukowymi, aby dowiedzieć się, na których łowiskach zachodzi lub może zajść zjawisko nadmiernych zdolności połowowych;
- J. mając na uwadze, że WPRybn powinna być narzędziem umożliwiającym UE pokazanie światu, jak realizować działalność połowową w sposób odpowiedzialny i promować

lepsze zarządzanie rybołówstwem na szczeblu międzynarodowym poprzez zastosowanie europejskich norm w zakresie zarządzania flotą;

- K. mając na uwadze, że UE powinna odgrywać kluczową rolę w mobilizacji społeczności międzynarodowej do zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieregulowanych połowów;
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji i wiele zawartych w nim pozytywnych propozycji dotyczących zachęcenia do zrównoważonego zarządzania całą działalnością połowową UE i działalnością z nią związaną prowadzoną poza wodami UE, w tym w regionach najbardziej oddalonych;
  2. mając na uwadze, że cele, którymi należy się kierować w działaniach zewnętrznych WPRyb, to obrona interesów unijnych rybaków zgodnie z założeniami polityki zagranicznej UE;
  3. podkreśla potrzebę podejmowania przez UE działań na rzecz zapewnienia spójności polityki Unii w celu poprawy jakości zarządzania międzynarodowymi połowami;
  4. uważa, że koordynacja polityki zewnętrznej i polityki na rzecz współpracy ma duże znaczenie dla porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem oraz tworzenia synergii niezbędnych do skuteczniejszego przyczyniania się do rozwoju stowarzyszonych państw trzecich;
  5. uważa, że ze względu na rozmiary unijnego rynku produktów rybołówstwa i geograficzny zasięg działalności statków pływających pod banderą UE i pozostających jej własnością Unia ponosi znaczną odpowiedzialność za dopilnowanie, by ślad ekologiczny prowadzonych przez nią połowów i ich skutki społeczno-gospodarcze były zrównoważone, a także za zapewnienie wysokiej jakości produktów rybnych przeznaczonych dla konsumentów w Europie i innych krajach, w których europejskie ryby i produkty rybołówstwa są wprowadzane do obrotu, oraz wnoszenie wkładu w społeczeństwo i gospodarkę rybackich społeczności stref nadbrzeżnych zarówno w UE, jak i poza nią;
  6. uważa, że połowy prowadzone w interesie UE na wodach Unii i poza nimi, a także produkty rybne przeznaczone na rynek UE powinny opierać się na takich samych normach pod względem zrównoważenia ekologicznego i społecznego oraz przejrzystości, a także iż od państw trzecich należy wymagać ochrony i przestrzegania tych samych zasad, zarówno na szczeblu dwustronnym, jak i wielostronnym;
  7. przypomina o wymogu zachowania spójności strategii politycznych UE z celami dotyczącymi rozwoju, co przewidziano w art. 208 TFUE; zwraca uwagę, że spójność taka wymaga koordynacji nie tylko w samej Komisji, ale także w rządach państw członkowskich oraz między Komisją a rządami poszczególnych państw członkowskich;
  8. ponownie wyraża opinię, że w celu zwiększenia spójności swoich decyzji UE powinna w ramach swoich działań uwzględniać zagadnienia związane z polityką dotyczącą handlu, zdrowia, zatrudnienia, sąsiedztwa, środowiska, z polityką morską i zewnętrzną oraz z realizacją strategii „Europa 2020”;

9. przypomina, że międzynarodowy plan działania na rzecz zarządzania zdolnościami połowowymi zobowiązał UE do tego, by najpóźniej do 2005 r. opracowała i wdrożyła system zarządzania zdolnościami połowowymi; zwraca się także do Komisji, aby wspierała dwustronne i wielostronne mechanizmy dostosowywania zdolności połowowej do dostępnych zasobów, które uznano za niezbędne dla zrównoważonej eksploatacji zasobów przez wszystkie floty działające na tych terenach;
10. uważa, że cele i zasady zewnętrznego wymiaru WPRyb powinny zostać określone w rozporządzeniu podstawowym;

Przepisy ogólne

11. przypomina, że utrzymanie w mocy umów w sprawie połowów oraz poszukiwanie nowych możliwości połowowych w państwach trzecich powinno być priorytetem w polityce zewnętrznej w zakresie rybołówstwa, ponieważ gdy flota UE przestaje działać na łowiskach państw trzecich, uprawnienia do połowów są zwykle przekazywane innym flotom, których standardy ochrony, zarządzania i zrównoważenia są dużo niższe niż te, które zaleca i których broni UE;
12. wzywa Komisję do poparcia na wszystkich forach międzynarodowych, których stroną jest UE, jasno określonych zasad i celów dotyczących środowiskowo, ekonomicznie i społecznie zrównoważonych połowów na morzu pełnym i na wodach podlegających jurysdykcji krajowej oraz do szybkiego i skutecznego wdrożenia decyzji podejmowanych na takich forach;
13. podkreśla, że UE powinna opracować konkretną strategię w dziedzinie rybołówstwa i zarządzania żywymi zasobami morskimi, zwłaszcza w Oceanie Spokojnym i Indyjskim oraz w Morzu Śródziemnym;
14. wzywa Komisję do propagowania światowego i wielostronnego programu promującego zrównoważone zarządzanie rybołówstwem oraz ochronę morskiej różnorodności biologicznej przy jednoczesnym przekształcaniu dialogu z takimi państwami, jak Stany Zjednoczone, Japonia, Rosja i Chiny oraz inne kraje trzecie trwale obecne na oceanach świata, w skuteczne partnerstwa w celu rozwiązania zasadniczych kwestii, takich jak zwalczanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), ograniczenie zarówno przełowienia, jak i – w stosownych przypadkach – zdolności połowowej floty oraz wzmocnienie kontroli i zarządzania na morzu pełnym zgodnie z zasadami określonymi w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza i innych odnośnych przepisach;
15. wzywa Komisję do propagowania prawa międzynarodowego, a mianowicie Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz uczestnictwa w konwencjach MOP, a także do zapewnienia zgodności z tymi przepisami; zachęca Komisję do współpracy z państwami trzecimi na wszystkich właściwych forach, a zwłaszcza w ramach regionalnych organizacji ds. rybołówstwa;
16. uważa, że UE powinna rozpocząć inicjatywę na szczeblu ONZ w celu ustanowienia światowego systemu dokumentowania i identyfikowalności połowów wszystkich najważniejszych gatunków ryb, które są wprowadzane do obrotu międzynarodowego, w

oparciu o zasadę odpowiedzialności państwa bandery i zgodnie z rozporządzeniem w sprawie połowów NNN, jako ważnego narzędzia służącego do poprawy zgodności z istniejącymi środkami ochrony i zarządzania oraz do zwalczania połowów NNN i propagowania odpowiedzialnej konsumpcji;

17. wzywa Komisję do odważniejszego stosowania rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie połowów NNN, zwłaszcza w odniesieniu do stron umów z regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa, które nie współpracują czynnie w tworzeniu i wdrażaniu głównych mechanizmów walki z połowami NNN;
18. uważa, że UE powinna czynnie dążyć w ramach ONZ do zbadania sposobów, dzięki którym społeczność światowa mogłaby pochylić się nad następującymi zagadnieniami:
  - potrzeba bardziej zregionalizowanego i zintegrowanego zarządzania światowymi oceanami, co dotyczy zarówno żywych zasobów morskich, jak i innych zasobów,
  - zanieczyszczenie i skutki wywierane na oceany przez zmianę klimatu, w tym ochrona i odtworzenie cennych „niebieskich” pochłaniaczy, oraz
  - normy społeczne i warunki pracy;
19. odnotowuje znaczenie negocjacji na forum Światowej Organizacji Handlu (WTO) dotyczących dyscypliny w zakresie udzielania dotacji dla sektora rybołówstwa i wzywa UE do odegrania aktywniejszej roli w tej debacie;
20. potwierdza potrzebę stworzenia mechanizmów promowania produktów rybnych pochodzących ze źródeł zrównoważonych pod względem ekologicznym i sprawiedliwych z punktu widzenia społecznego, zlokalizowanych w UE i poza nią;
21. zauważa, że jednym z priorytetowych celów wymiaru zewnętrznego WPRybn powinno być zapewnienie przyszłości europejskiej floty dalekiego zasięgu, a w szczególności floty, która posiada prawa do połowów stanowiące podstawę do rozwoju gospodarczego i społecznego krajów, w których ta flota działa;

Dwustronne umowy w sprawie połowów

22. uważa, że dwustronne umowy w sprawie połowów lub porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem, którą to nazwę proponuje Komisja, wynegocjowane między partnerami i realizowane na równych warunkach, powinny opierać się na odpowiedzialnym i zrównoważonym korzystaniu z zasobów przez statki UE i być korzystne dla obu stron, ponieważ powinny ułatwiać państwom trzecim dostęp do zasobów ekonomicznych, wiedzy technicznej i naukowej oraz wsparcia na rzecz lepszego zarządzania rybołówstwem i dobrych rządów, a jednocześnie umożliwiać ciągłość działalności połowowej, która jest istotna ze społeczno-gospodarczego punktu widzenia oraz stanowi źródło zaopatrzenia UE i rynków niektórych rozwijających się krajów zarówno w produkty świeże, jak i przetworzone;
23. przypomina, że w celu oceny skutków przyjętych porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem należy poprawnie rozdzielić wsparcie

rozwoju sektora rybołówstwa w państwach trzecich oraz wsparcie będące wynikiem opłat za prawo do połowów;

24. wyraża jednak ubolewanie, że umowy dwustronne UE nie zawsze przynosiły wspomniane potencjalne korzyści, i podkreśla konieczność przeprowadzenia badań wpływu tych umów na regiony najbardziej oddalone, które je podpisały, mając na uwadze treść art. 349 traktatu, a jednocześnie uznaje, że od czasu poprzedniej reformy sytuacja uległa znacznej poprawie; uważa, że kluczem do sukcesu tych umów jest ulepszona naukowa ocena stanu zasobów, przejrzystość, realizacja założonych celów, korzyści dla lokalnej społeczności oraz lepsze zarządzanie łowiskami;
25. z zadowoleniem przyjmuje zamiar uwzględnienia przez Komisję szeregu postanowień w przyszłych umowach dwustronnych, w tym przestrzeganie zasady ograniczonego dostępu do zasobów, których nadwyżkę dla państwa nadbrzeżnego wykazano naukowo zgodnie z przepisami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, zapewnienie ochrony praw człowieka zgodnie z międzynarodowymi porozumieniami w sprawie praw człowieka, a także klauzulę wyłączności w protokole, którą jednak należy wzmocnić i oficjalnie uznać w umowach, dbając we wszystkich przypadkach o ścisłe poszanowanie zasad demokratycznych;
26. uważa, że umowy dwustronne UE muszą być zgodne z art. 62 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza dotyczącym nadwyżki zasobów;
27. jest zdania, że klauzulę w sprawie praw człowieka należy wdrożyć w sposób niedyskryminujący i stosować w równym stopniu do wszystkich krajów, nie tylko w przypadku zawierania umów w sprawie połowów, ale także w przypadku zawierania porozumień handlowych; uważa, że należy dążyć do penalizowania w ramach WTO produkcji tych krajów, które nie przestrzegają praw człowieka lub wykorzystują pracę dzieci w swoich zakładach, a także dyskryminacji kobiet poprzez brak odpowiedniego wynagrodzenia lub uznania dla ich pracy i wkładu ekonomicznego w sektorze rybołówstwa i akwakultury;
28. zachęca do uwzględnienia zarówno w nowych, jak i w już zawartych umowach zintegrowanego zarządzania opartego na podejściu ekosystemowym;
29. uważa, że zwiększenie udziału przedsiębiorstw w przyszłych umowach w sprawie połowów powinno iść w parze z większym wpływem sektora na normy i środki techniczne, które Komisja negocjuje w ramach tych umów; uważa, że europejski przemysł rybny powinien przejąć sprawiedliwy udział w kosztach związanych z uzyskaniem praw dostępu do obszarów połowowych poza UE w ramach dwustronnych lub wielostronnych porozumień w sprawie połowów;
30. uważa, że należy wzmocnić obecnie stosowaną klauzulę społeczną w sposób uwzględniający poszanowanie konwencji nr 188 Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), zalecenia MOP nr 199 dotyczącego pracy w sektorze rybołówstwa oraz ośmiu konwencji podstawowych MOP¹, a także w celu zapewnienia, by warunki pracy dla

---

¹ Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. (nr 29), konwencji dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. (nr 87), konwencji dotyczącej stosowania zasad prawa

członków załóg zamieszkałych poza UE oraz pracujących na pokładach statków pływających pod banderą UE były być takie same jak dla pracowników zamieszkałych w UE;

31. uważa, że porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem powinny przyczynić się do zrównoważonego rozwoju państw trzecich będących krajami partnerskimi oraz do zaangażowania lokalnego sektora prywatnego, ze szczególnym uwzględnieniem rybołówstwa na małą skalę oraz MŚP; w tym celu apeluje o zwiększenie zatrudnienia lokalnych rybaków oraz o rozwój lokalnego zrównoważonego przemysłu przetwórczego i aktywności marketingowej;
32. popiera Komisję w jej staraniach na rzecz uzyskania od państwa nadbrzeżnego coraz bardziej kompletnych i wiarygodnych danych dotyczących całkowitej ilości połowu na jego wodach, co stanowi warunek powodzenia trudnego zadania, jakim jest rozpoznanie nadwyżki i uniknięcie nadmiernej eksploatacji; zwraca uwagę, że unijna polityka rybołówstwa i rozwoju mogłaby wspierać konieczne usprawnienia w państwach trzecich, pozwalające na dostarczanie takich informacji;
33. ponadto wzywa Komisję do propagowania większej przejrzystości przy ustalaniu zakresu eksploatacji stad ryb w wodach objętych jurysdykcją państw nadbrzeżnych;
34. ponownie stwierdza, że zgodnie z zasadą poszanowania tradycyjnego powiązania pomiędzy społecznościami przybrzeżnymi a wodami, na których tradycyjnie prowadziły one działalność połowową, statki UE nie powinny konkurować z lokalnymi rybakami o te same zasoby oraz że należy ułatwiać współpracę między podmiotami lokalnymi i unijnymi, podkreślając jednocześnie potrzebę dokładnego obliczenia nadwyżki;
35. uważa, że UE musi zwiększyć wysiłki na rzecz pomocy w zapewnieniu państwom trzecim, z którymi prowadzi negocjacje w sprawie umów dwustronnych, wystarczających danych i informacji umożliwiających rzetelną ocenę stad oraz że zapewnienie funduszy europejskich na statek prowadzący badania naukowe w regionach, w których działa flota UE, znacznie zwiększyłoby możliwości analizy naukowej stad ryb, co jest warunkiem wstępnym zawarcia każdego porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem;
36. domaga się wspierania w jak największym stopniu badań naukowych, które prowadzą statki różnych państw członkowskich na obszarach działalności floty UE, oraz prowadzenia tych badań we współpracy z państwami nadbrzeżnymi, a także włączenia w nie lokalnych naukowców; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zacieśnienia współpracy w tym zakresie oraz do zwiększenia nakładów finansowych w celu poszerzenia badań naukowych prowadzonych na wodach poza UE;
37. jednocześnie uważa, że należy zwiększyć wysiłki mające na celu uzyskanie niezbędnych

---

organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r. (nr 98), konwencji dotyczącej jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 r. (nr 100), konwencji o zniesieniu pracy przymusowej z 1957 r. (nr 105), konwencji dotyczącej dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r. (nr 111), konwencji dotyczącej najniższego wieku dopuszczania do zatrudnienia z 1973 r. (nr 138), konwencji dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r. (nr 182).

danych od państw trzecich, z którymi UE podpisała dwustronne umowy w sprawie połowów, w celu przeprowadzenia oceny skuteczności tych umów oraz sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki dotyczące np. korzyści płynących dla społeczności lokalnych;

38. mając na uwadze, że sektora gospodarki rybnej, a szczególnie tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne, odgrywa zasadniczą rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa żywnościowego w wielu krajach rozwijających się, podkreśla znaczenie wspólnych grup naukowych odpowiedzialnych za wydawanie, w oparciu o najlepsze dostępne informacje, opinii naukowych na temat stanu zasobów rybnych, tak aby unikać przełowienia; nalega, by grupy te dysponowały odpowiednimi zasobami finansowymi, technicznymi i ludzkimi, umożliwiającymi im wykonywanie zadań i współpracę z regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa;
39. wzywa Komisję, aby propagowała wzmocnienie postanowień o ukierunkowanej współpracy naukowej i technicznej zawartych w porozumieniach w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem, w tym przez zwiększenie roli wspólnych komitetów naukowych; wzywa również do podjęcia działań na rzecz harmonizacji warunków higieniczno-sanitarnych w UE i państwach trzecich;
40. całkowicie popiera koncepcję oddzielenia wynagrodzenia finansowego za przyznanie dostępu do zasobów rybnych od wsparcia sektorowego na rzecz rozwoju; zdecydowanie stwierdza, że właściciele statków powinni pokrywać sprawiedliwą i rynkową część kosztów związanych z uzyskaniem praw dostępu w ramach dwustronnych porozumień w sprawie połowów; domaga się sporządzenia szczegółowej analizy części kosztów, jakie powinni ponieść właściciele statków za upoważnienie do połowów, obejmującej możliwości połowowe i koszty operacyjne; uważa, że niezbędny jest lepszy nadzór nad wsparciem sektorowym, przy czym należy umożliwić zawieszenie płatności w przypadku niewywiązania się z zobowiązań przez państwo nadbrzeżne;
41. podkreśla, że pozycja finansowa przeznaczona na wsparcie sektora powinna charakteryzować się większą skutecznością i osiągać większą liczbę lepszych rezultatów, w szczególności przez skoncentrowanie się na badaniach naukowych, gromadzeniu danych oraz monitorowaniu działalności połowowej i zarządzaniu nią;
42. wzywa Komisję do dopilnowania, aby przewidziana w porozumieniach w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem pula środków finansowych na rzecz wsparcia sektorowego była przeznaczana na wspieranie potencjału administracyjnego i naukowego państw trzecich oraz pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw, umacniała cele UE dotyczące współpracy na rzecz rozwoju i była spójna z krajowym planem rozwoju kraju sygnatariusza; apeluje o to, by owa pula środków finansowych nie zastąpiła współpracy w dziedzinie rybołówstwa przewidzianej w innych umowach czy instrumentach współpracy, lecz uzupełniała ją w sposób spójny, przejrzysty, efektywny i lepiej ukierunkowany;
43. wzywa Komisję, aby podczas negocjowania porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem starała się zadbać o to, aby państwo nadbrzeżne przeznaczyło minimalną część wsparcia sektorowego na rzecz rozwoju udzielanego w ramach porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem na przedsięwzięcia, których celem jest uznanie, propagowanie i zróżnicowanie roli kobiet w

sektorze rybołówstwa, przy zapewnieniu stosowania zasady równego traktowania oraz równych szans dla kobiet i mężczyzn, w szczególności odnośnie do szkoleń oraz dostępu do finansowania i kredytów;

44. uważa, że przy podejmowaniu istotnych decyzji dotyczących przyszłości należy wziąć pod uwagę wsparcie sektorowe na rzecz rozwoju;
45. nalega, aby Komisja ściśle monitorowała wykonywanie umów dwustronnych i przysyłała sprawozdania roczne Parlamentowi i Radzie oraz aby oceny przeprowadzane przez zewnętrznych, niezależnych ekspertów były przysyłane do współprawodawców w stosownym czasie przed rozpoczęciem negocjacji w sprawie nowych protokołów, przy czym wszystkie te dokumenty powinny znajdować się w domenie publicznej, podlegać stosownym przepisom o ochronie danych oraz być dostępne w co najmniej trzech językach urzędowych UE;
46. podkreśla, że Parlament musi być odpowiednio zaangażowany w przygotowanie i proces negocjacji, a także w długoterminowe monitorowanie i ocenę funkcjonowania umów dwustronnych zgodnie z postanowieniami TFUE; utrzymuje, że Parlament powinien być niezwłocznie i w pełni informowany, na równi z Radą, na wszystkich etapach procedury zawierania umów o partnerstwie w sprawie połowów, zgodnie z art. 13 ust. 2 oraz art. 218 ust. 10 TFUE; przypomina o swoim przekonaniu, że Parlament powinien być reprezentowany w charakterze obserwatora na posiedzeniach wspólnego komitetu przewidzianego w ramach umów w sprawie połowów i nalega, aby w tych posiedzeniach w charakterze obserwatora udział brało również społeczeństwo obywatelskie, w tym przedstawiciele sektora rybołówstwa z UE i państw trzecich;
47. popiera przeprowadzanie naukowych audytów w celu oceny populacji ryb przed negocjowaniem umów;
48. jest przekonany, że pełna przejrzystość połowów, płatności i realizacji wsparcia sektorowego będzie narzędziem niezbędnym do rozwoju odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa opartego na dobrym zarządzaniu, zwalczaniu niewłaściwego wykorzystywania wsparcia unijnego i walce z korupcją;
49. podkreśla także potrzebę poprawy przejrzystości w trakcie negocjacji oraz trwania umów w sprawie połowów, zarówno ze strony UE, jak i państw trzecich;
50. nalega, aby państwa członkowskie zgłaszały połowy państwom nadbrzeżnym i w pełni przestrzegały przepisów mających zastosowanie na wodach krajów partnerskich;
51. jest głęboko przekonany, że Komisja powinna dopilnować, aby negocjacje z państwami trzecimi zmierzające do zawarcia nowych porozumień lub protokołów do dwustronnych porozumień w sprawie połowów rozpoczynały się z odpowiednim wyprzedzeniem, zanim dotychczasowe przepisy wygasną; w tym kontekście podkreśla znaczenie zaangażowania na wczesnym etapie Parlamentu w celu uniknięcia tymczasowego stosowania tego rodzaju przepisów, które prowadzą do nieodwracalnych faktów dokonanych, nie służąc interesom ani UE, ani państwa trzeciego;
52. uważa, że w negocjowaniu i wykonywaniu umów dwustronnych UE, zwłaszcza tych,

które dotyczą floty poławiającej tuńczyka, należy stosować podejście regionalne, a w stosownych przypadkach powinien istnieć jasny związek między określonymi w nich warunkami a środkami zarządzania i wynikami osiąganymi przez odpowiednie regionalne organizacje ds. rybołówstwa;

53. w odniesieniu do szczebla regionalnego czuje się zmuszony wyrazić swój niepokój związany z wyraźnym zwrotem w polityce w zakresie środków odnoszących się do zatrudniania marynarzy, ponieważ w większości przypadków następuje powrót do niezrównoważonej polityki zatrudniania członków załogi ze względu na narodowość, a nie pochodzenie z krajów AKP w ogóle;
54. uważa, że należy doprowadzić do zawarcia dwustronnych konwencji w celu promowania inwestycji unijnych w sektorze rybołówstwa w krajach, których obecnie nie obejmują układy o stowarzyszeniu;

Regionalne organizacje ds. rybołówstwa

55. wzywa UE do objęcia przewodnictwa nad wzmocnieniem regionalnych organizacji ds. rybołówstwa w celu poprawy ich wyników, między innymi w drodze regularnych, prowadzonych przez niezależne organy przeglądów stopnia osiągnięcia ich celów, oraz do zapewnienia szybkiego i pełnego wykonania zaleceń określonych w ramach takich przeglądów; wzywa UE do dopilnowania, aby w ramach każdej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa skutecznie działał komitet ds. zgodności, oraz uważa, że udowodnione przypadki braku przestrzegania zasad przez państwa muszą prowadzić do nałożenia odstrasżających, proporcjonalnych i niedyskryminujących sankcji, w tym zmniejszenia kwot, nakładów, dopuszczalnych zdolności itd.;
56. wzywa Komisję do przydzielenia większych funduszy na regionalnym organizacjom ds. rybołówstwa, ponieważ mają one do odegrania kluczową rolę w zwalczaniu nielegalnych nieudokumentowanych i nieuregulowanych połowów;
57. uważa, że UE powinna dążyć do usprawnienia systemu podejmowania decyzji w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa, co pozwoli wyjść poza podejście oparte na poszukiwaniu „najmniejszego wspólnego mianownika”, które może wynikać z konsensusu, uznając przy tym potrzebę dialogu, zanim jedynym rozwiązaniem pozostanie głosowanie w przypadku niemożności dojścia do porozumienia; uważa, że należy popierać plany wieloletnie;
58. uważa, że Unia musi poprawić koordynację swojej polityki rybołówstwa i polityki rozwoju oraz zaangażować się w systematyczne, długoterminowe i pogłębione dialogi i partnerstwa z innymi państwami bandery, państwami zbytu i państwami nadbrzeżnymi w celu osiągnięcia lepszego zarządzania rybołówstwem oraz większego bezpieczeństwa żywnościowego na świecie;
59. wzywa Komisję do objęcia przewodnictwa w propagowaniu utworzenia wszechstronnej sieci obejmującej regionalne organizacje ds. rybołówstwa, tak aby wszystkie połowy na morzach otwartych podlegały skutecznemu zarządzaniu przy zastosowaniu podejścia ekosystemowego i podejścia ostrożnościowego zapewniających ochronę zasobów; w związku z tym przypomina o swoim poparciu dla powołania nowych regionalnych

organizacji ds. rybołówstwa tam, gdzie ich brakuje, oraz dla zwiększenia kompetencji istniejących regionalnych organizacji ds. rybołówstwa w drodze przeglądu ustanawiających je konwencji;

60. zauważa, że w wyniku zmiany klimatu i zmian w rozmieszczeniu gatunków na wodach arktycznych tworzą się nowe łowiska; uważa, że UE powinna podjąć inicjatywy mające na celu dopilnowanie, aby operacje połowowe były skutecznie zarządzane (przez istniejące regionalne organizacje ds. rybołówstwa oraz poprzez stworzenie nowej organizacji tego rodzaju) z myślą o zrównoważonym zarządzaniu stadami na tych wodach oraz ich ochronie; uważa, że początkowo powinno się ograniczyć działalność połowową, aby umożliwić przeprowadzenie naukowych ocen stad arktycznych oraz działalności połowowej na tych wodach, która nie naruszy równowagi stad;
61. zwraca uwagę, że Morze Czarne skorzystałoby z nowej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa i wzywa Komisję do zaproponowania jej utworzenia;
62. uważa, że regionalne organizacje ds. rybołówstwa muszą opracować zrównoważone systemy zarządzania mające na celu utrzymanie stad przynajmniej na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, które zapewniałyby sprawiedliwy i uczciwy przydział zasobów stosujący zachęty w oparciu o przejrzyste kryteria środowiskowe i społeczne, a także kryterium połowów historycznych, aby stworzyć możliwości połowowe, uwzględniając przy tym przy uzasadnione prawa/ aspiracje krajów rozwijających się, jak również oczekiwania flot, które w sposób zrównoważony prowadziły połowy na tych wodach, przy czym należy jednocześnie zapewnić pełne wdrożenie środków zarządzania i ochrony przez wszystkich członków;
63. zdecydowanie sprzeciwia się propagowaniu przez UE przyjęcia w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa systemów przekazywalnych koncesji połowowych; uważa, że żaden system zarządzania w oparciu o prawa połowowe przyjęty w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa nie powinien zagrażać źródłom utrzymania społeczności uzależnionych od działalności połowowej w krajach rozwijających się;
64. uważa, że zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron, od etapu opracowywania koncepcji politycznych do etapu wdrażania, przyczyni się do dobrego zarządzania;
65. zwraca się o przeprowadzenie szczegółowej oceny zdolności połowowej flot UE upoważnionych do połowów poza wodami UE przy zastosowaniu wiarygodnych wskaźników zdolności statków do połowu ryb i uwzględnieniu osiągnięć technologicznych, przyjmując za podstawę zalecenia określone w ramach konsultacji technicznych FAO z 1999 r. dotyczące pomiaru zdolności połowowych¹; uważa, że UE powinna określić, w których regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa istnieją problemy związane z nadmiernymi zdolnościami połowowymi, oraz zadbać o zamrożenie i dostosowanie zdolności połowowej flot ze szczególnym uwzględnieniem praw państw nadbrzeżnych;

Inne aspekty wymiaru zewnętrznego

---

¹ <ftp://ftp.fao.org/docrep/fao/007/x4874e/x4874e00.pdf>.

66. uważa, że chociaż działalność przedsiębiorstw unijnych za granicą może wykraczać poza wymiar zewnętrzny wspólnej polityki rybołówstwa, działania handlowe i prywatne umowy między właścicielami statków z UE a państwami trzecimi, w tym umowy zawierane w ramach polityki współpracy dwustronnej, muszą być odpowiednio przestrzegane i chronione, jeżeli zostały zawarte zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego;
67. uważa, że europejskie inwestycje związane z rybołówstwem powinny być traktowane jako trzeci element zewnętrznego wymiaru WPRyB, wraz z umowami w sprawie rybołówstwa oraz regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa, oraz że WPRyB musi sprzyjać zrównoważonym zagranicznym inwestycjom związanym z rybołówstwem,
68. uważa, że WPRyB musi wspierać strategię z zakresu społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, abyśmy mogli przyjąć pełną odpowiedzialność społeczną zgodnie ze strategią UE na lata 2011–2014 w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;
69. wzywa UE do promowania globalnego i wielostronnego programu, który obejmowałby kwestie odpowiedzialności jako element rozwoju zrównoważonego rybołówstwa;
70. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poważnego rozważenia metod tworzenia silnych zachęt dla statków pływających pod banderą UE do pozostania w rejestrach UE, chyba że zmieniają one banderę na banderę państw mających dobrą opinię we wszystkich odpowiednich regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa; uważa, że najlepszym sposobem osiągnięcia tego jest zapewnienie uczciwej konkurencji między banderami UE i banderami państw nienależących do UE przez wymaganie od państw trzecich takich samych norm pod względem zrównoważenia ekologicznego i społecznego, zarówno w stosunkach dwustronnych, jak i wielostronnych, a także przez stosowanie środków rynkowych.
71. wyraża zniecierpliwienie w związku z tym, że Komisja nie dodała statków, które należy uwzględnić w wykazie połowów NNN w UE, innych niż wymienione przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa ani nie zaproponowała listy niewspółpracujących państw, pomimo że rozporządzenie w sprawie połowów NNN obowiązuje od ponad dwóch lat, w związku z czym wzywa Komisję do uczynienia tego jak najszybciej; utrzymuje, że istnieje konieczność zabiegania o wsparcie naszych kluczowych partnerów w celu wyeliminowania połowów NNN na wszystkich oceanach;
72. uważa, że dyrektywa w sprawie pomocy państwa dla sektora rybołówstwa powinna zostać uaktualniona w celu zwiększenia konkurencyjności i zapobieżenia dyskryminacji flot rybackich działających na wodach otwartych i w innych sektorach morskich;
73. przypomina o konieczności przyjęcia indywidualnego podejścia do zarządzania pułapami zdolności zewnętrznej floty UE, w porozumieniu z regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa, oraz uwzględnienia odrębnego kontekstu, w którym funkcjonuje ten segment floty;
74. jest zdania, że połowy realizowane przez unijne statki dalekiego zasięgu działające poza wyłącznymi strefami ekonomicznymi UE powinny być traktowane w taki sam sposób pod względem podatkowym i socjalnym jak flota handlowa pod banderami państw

członkowskich Unii, która nie wykonuje kabotażu między portami unijnymi;

75. zachęca banki i inne instytucje pożyczkowe do uwzględnienia ocen gospodarczego, społecznego i środowiskowego zrównoważenia działalności, oprócz jedynie jej krótkoterminowej dochodowości, przed przyznaniem dostępu do kapitału;
76. uważa, że polityka handlowa UE powinna również przyczynić się do zapewnienia zrównoważonego rybołówstwa na świecie poprzez propagowanie przestrzegania stosownych konwencji i umów międzynarodowych odnoszących się do zarządzania rybołówstwem w ramach umów o handlu preferencyjnym;
77. wzywa Komisję do zadbania o wzmocnienie uczciwego, przejrzystego i zrównoważonego handlu rybami w ramach dwustronnych i wielostronnych umów handlowych UE;
78. uważa, że jednocześnie należy przewidzieć zachęty, aby państwa trzecie, które nie podzielają norm unijnych, przejęły dobre praktyki, a także ustanowić w stosownych przypadkach odpowiednie środki handlowe, takie jak zakaz przywozu produktów z połowów nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych (NNN) oraz produktów rybołówstwa i akwakultury uzyskiwanych w sposób naruszający prawa człowieka i konwencje ONZ w sprawie pracy (MOP) i żeglugi (IMO);
79. wzywa Komisję do wspierania międzynarodowej współpracy przeciwko połowom NNN i przeanalizowania możliwości zaangażowania dwóch innych krajów, które obok UE stanowią główne rynki rybne świata, czyli Stanów Zjednoczonych i Japonii, tak aby walka z tymi działaniami obejmowała nadanie unikalnego numeru identyfikacyjnego wszystkim statkom w celu zapewnienia pełnej identyfikowalności produktów w całkowicie przejrzysty sposób;
80. podkreśla, że poważne i systematyczne naruszanie przez kraj partnerski celów przyjętych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa lub określonych w jakichkolwiek umowach międzynarodowych, których UE jest stroną, w zakresie ochrony zasobów rybnych i zarządzania nimi może prowadzić do tymczasowego wstrzymania stawek preferencyjnych; wzywa Komisję do regularnego przedkładania Parlamentowi sprawozdań w sprawie realizacji postanowień dotyczących ochrony zasobów rybnych i gospodarowania nimi zawartych we wniosku Komisji w sprawie zmienionego ogólnego systemu preferencji taryfowych;
81. uważa, że UE musi upewnić się, że produkty importowane w ramach handlu międzynarodowego spełniają takie same przepisy i wymagania co produkty unijne;
82. wzywa Komisję do dopilnowania, aby ryby i produkty rybołówstwa pochodzące z państw trzecich spełniały takie same warunki sanitarne i higieniczne oraz aby pochodziły ze zrównoważonej działalności połowowej, wzywa tym samym do stworzenia równych szans dla działalności połowowej prowadzonej w państwach członkowskich UE i w państwach spoza UE;
83. wzywa Komisję do dalszego usprawniania polityki UE w odniesieniu do celów przewidzianych w ramach polityki rozwoju, polityki handlowej i polityki rybołówstwa;

84. zdecydowanie stwierdza, że dwustronne i wielostronne umowy handlowe wynegocjowane przez UE:
- powinny posiadać w załączeniu oceny skutków ekonomicznych, społecznych i środowiskowych dotyczące zagrożenia nadmierną eksploatacją zasobów w odniesieniu do państw spoza UE i państw UE, z uwzględnieniem sieci utworzonych już na mocy istniejących wcześniej porozumień;
  - powinny przestrzegać reguł pochodzenia,
  - powinny określać wymóg identyfikowalności produktu w celu zapewnienia jego pochodzenia z legalnej i zrównoważonej działalności połowowej,
  - nie powinny podważać rozporządzenia w sprawie połowów NNN ani innych przepisów WPRyb,
  - powinny zawierać przepisy zapewniające, że sprzedawane są wyłącznie produkty rybołówstwa, które pochodzą z prawidłowo zarządzanej działalności połowowej;
  - nie powinny powodować zwiększenia handlu, które skutkowałoby nadmierną eksploatacją i wyczerpaniem zasobów,
  - powinny zapewniać, że produkty pochodzące z niezrównoważonej działalności połowowej nie są wprowadzane na rynek UE,
  - powinny zawierać przepisy dotyczące zawieszenia i zmiany płatności rekompensaty finansowej oraz przepisy dotyczące zawieszenia wykonywania protokołu w przypadku naruszenia zasadniczych i podstawowych przepisów w zakresie praw człowieka, o których mowa na przykład w art. 9 umowy z Kotonu, lub w przypadku niezgodności z deklaracją MOP dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy;
85. przypomina, że w związku z różnym ustawodawstwem wielu partnerów handlowych UE kwestia reguł pochodzenia i ich kumulacji jest kontrowersyjna i drażliwa podczas negocjacji handlowych; w związku z tym wzywa Komisję Europejską do zwrócenia szczególnej uwagi na tę sprawę i negocjowania wyważonych rozwiązań, które nie będą penalizowały sektorów rybołówstwa UE;
86. z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji dotyczące stosowania środków związanych z handlem, np. ograniczeń importu ryb i produktów rybołówstwa wobec państw akceptujących niezrównoważone połowy, przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności z zasadami określonymi przez WTO;
87. wzywa UE do opracowania i realizacji regionalnych strategii dotyczących oceanów i mórz, w szczególności tam, gdzie zrównoważone rybołówstwo można zagwarantować jedynie w drodze współpracy międzynarodowej;
88. z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie w ramach operacji „Atalanta” statków rybackich jako statków zagrożonych i wzywa do dalszego wspierania i ochrony działalności floty UE;

87. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Or. en